

NAŠA SLOCA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Sloga naša naše stvari, a neologu sve pokrvari“ Mr. Pal.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Napodasani se dopisi ne tiskaju. Pripisana se pisma tiskaju po 5 vrb. svaki redak. Oglasi od 3 redaka stoje 60 novč. za svaki redak više 5 novč. i li: u slučaju opatovanja uz pogodbe se upravom. Novci se šalju poštarskom (sa sigurno poštom) ime, prezime i najbližu poštu valja točno označiti. Komu list ne dodje na vrijeme, nako to javi odpravništvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše: »Reklamacija«. Dopisi se ne vraćaju ako se i ne tiskaju. — **NAŠA SLOGA** — Izlazi svakog četvrtka na cijelom arku. Novci i pisma šalju se na uredništvo ili odpravništvo. Nebljegovani listovi se ne primaju. — Predplata s poštarinom stoji 5 for., za svako 2 for. na godinu. Razmjerno fr. 2.50 i 1 za pol godine. Izvan carvine više poštarina. Na malo li br. 5 novč.

Interpelacija.

zastupnika dr. Dinka Vitezića i drugovah.

Dne 9. t. m. podnio je naš zastupnik na carevinskom vieću, gosp. Vitezić, podupit dovoljnim brojem drugovah, sliedeću interpelaciju na ministra pravosudja i ministra za zemaljsku obranu.

»Kod razprave, obdržavane dne 18. junija 1885. kod kotarskoga suda u Pazinu proti Vinku Gojtanu i devatorici stanovnikah iz Trviža, radi uvriede poštenja, bijahu obtuženici, koji poznaju jedino hrvatski jezik, preslušani od sudbenog činovnika u talijanskom jeziku a tumačem bijaše jedan sudbeni poslužnik. Njihovu zahtjevu, da se jih presluša u hrvatskom, njihovom materinskom jeziku i po sudu, koji poznaje taj jezik, i da se dotični protokol ne sastavi u talijanskom, već u njihovom materinskom jeziku, nije se zadovoljilo.

K tomu pripominjemo, da bijahu obtuženici, koji u vrijeme same razprave, tati poslije isto od prisutnih službujućih oružnikah na vrlo uvriedljiv način zlostavljani. Dočim su obtuženici na svoje opravdanje dokaze i činjenice navodjali, bijahu od oružnikah svaki čas prekidani.

Iz izražnih prostorijah bijahu oni sa udarci protjerani to pošto se je jedan od suobtuženih, Vinko Gojtan, radi toga potuzio, uhvati ga jedan oružnik i udrmvao ga, obruži ga rječini, koje nemožemo radi pristojnosti opetovati. Dosta je spomenuti, da se tamo smatra one riječi za najveću uvriedu. Proti tomu nezakonitom postupanju

utekli su se obtuženici pritužbom na ministarstvo pravosudja. Podpisani stavljaju dakle upit:

1. Je li upravitelj ministarstva pravosudja, usljed podnežene mu pritužbe o protuzakonitom postupku kod spomenutog kotarskog suda shodna koraka učinio, da se slični slučajevi neopetuju?

2. Je li poznato ministru za zemaljsku obranu protuzakonito ponašanje oružnikah te koje je mjere u tu svrhu poprimio?»

Bež, dne 9. oktobra 1885.
(Sliede podpis)

Skupščina

»Bratovščine hrvatskih ljudi u Istri«

Kako smo javili u zadnjem broju, sastali se članovi »Bratovščine« dne 8. t. m. u Kastvu na redovitu godišnju skupštinu.

Oko 8 sati po podne otvori predsjednik, velež. g. župnik-dekan Turak skupštinu, pozdraviv skupščinare sliedećim po prilici nagovorom: Slavna skupščino i poštovana gospodo! Dne 8. oktobra prošle godine odlikovaste me, izabrav me predsjednikom naše »Bratovščine«. Ovo častno ali ujedno teško breme uzeo sam na svoja slaba pleđa jedino tom nakunom, da bar štogod dobra i korisna za naše društvo učinim. Naše najbolje namjere naiše na žalibože radi nepovoljnih okolnostih, koje su vladale tokom ove godine u ovih stranah, na razne poteškoće, koje su prišle bujnijem razvoju našeg društva. Nu zaboravimo na te okolnosti pa radje upregnimo sve naše najbolje sile, pregnimo svi što odlučnije na rad za rodoljubnu i plemenitu svrhu našeg društva, da tako našoj ubogoj mladeži primaknemo bar najpotrebitija

sredstva da se obavesti i naobrazi. Svršila ta naša snada, ma koje nauke, ona će se zaisto svagda i svuda zauzimati za blodni naš narod iz kojeg je potekla. »Na mladjih ostaje svijet« kaže naša poslovica, a mi ljudi prijatelji »Bratovščine« učinimo sve moguće, da našoj mladeži pribavimo sredstva za naobrazbu, a ona će u svojoj vjeme svoim narodu bez dvojbe vratiti smilo za dragoc. Spomenih mimo, da nam nebijahu političke okolnosti u prošnoj godini povoljne, nu uzprkos tomu, nemožemo se potuziti na rad »Bratovščine« i na uspjeh, koje je tekom ove godine ostiglo. Dobri ljudi, prijatelji naše otčinje, Providnost priskočila nam i ove godine u pomoć. Upešlo se više prijateljah društva među članovo utemeljitelje; »Matice« Hrvatska« stupila kao član utemeljitelj sa 100 for., zemaljski zastupnici Laginja i Jenko podarili su »Bratovščinu« sa sredkom ljubljanske lutrije u vrednosti od 40 fr. Nel. argiva desnica našeg dobrotvoril. pred. kaptolika Gajdeks pružila nam i ljeto 25 for., a i članovi prinosnici vršili su izdano svoju rodoljubnu dužnost. Našoj udejoj se mladeži podielilo se ove godine preko 500 for., što je zaista liepa svota. Glavnica se netiče, a Bogu budi hvatla našim prijateljem, pritiče danomice novih članovah. Novac, koji se dieli našoj sitrojni, doneti će narodu obilan blagoslov. Si, skupščino! Odužiti demu se bar djelomice svim našim dobročiniteljem, umrvšim i živim, ako uzliknemo prvim: »vječna njim slava!« a drugim »Bog jih živ!«

Posliednje rieči g. predsjednika poprattili su skupščinari sa burnim »slava njim!« i »živili!«

Na to pozove predsjednik tajnika, da izvjesti skupščinu o prošlogodišnjem radu »Bratovščine«. Iz izvješća tajnika gosp. Grosmana, koje bijaše obširno i točno, bilježimo samo važnije podatke.

Ovo je — reče tajnik — jedanaista

godina obstanka našeg društva, a današnja skupščina je dvanaesta. Kratko je to vreme, pu uzme li se u obzir tu kratkoću, siromatstvo našeg puka, te kako se novčić po novčić sabire i unaša, a pri tom, da nam izg sve to raste glavnica na šestu hiljadu for., morali će zaisto svatko nepristran priznati, da nam društvo napreduje. Na tom napredku ide na prvom mjestu hvata naše prevriedne dobročinitelje, koji pripomoćo društvu znatnijim svotami. Mi se možemo sa pouzdanjem i u buduće na njih oslanjati, jer su ovi skoro svakogodišnji naši pripomoćnici.

Odbor sastao se ove godine dva puta; prvi put odmah iza glavne skupščine, da se konstitulra, a drugi put dne 1. maja, da podieli podpore. Moliteljah prijavilo se u svemu 33. Podpora se dala 31 u svoti od 530 for. ...

Od postanka do sada razdijelilo je »Bratovščina« podpore siromašnima djakom ukupno 3020 for. i to stopedesetorici djakah iz Istre i kvarnerskih otokah. U posljednoj odborskoj sjednici primio je odbor sa zahvalnošću na znanje dra u ljubljanskih srećkah od narodnih zastupnikah gg. Laginja i Jenka. Nadajmo bi tom agodom izvješćeno, da nebijase molba »Bratovščine« da bi se njoj koji postotak od države dobrotvorne lutrije odstupilo, uslišana. »Slovenska štitalnica« u Tratu odlučila je za sluđaj razputa iste, da pripade polovicu društvenog imetka »Bratovščine« a druga polovica »Delavskomu podpornomu društvu« u Tratu. U slučaju, da jedno od ovih društvah nebi obstojalo, pripada celi imetak drugomu. Odbor »Bratovščine« primio je sa zahvalnošću ovu odluku »Slov. štitalnice«.

Članova utemeljiteljah broji »Bratovščina« 39; ove godine upicala se četvorica novih. Svršujuć svoje izvješće, izreče g. tajnik živu želju, da bi rodoljubi i prijatelji našeg društva prionuli uzanj što rev-

PODLISTAK.

Istrionostia ili diple Bahinoga Marka.

Kandidati za koje je radilo naše rodoljubno svećenstvo, kako je poznato, jesu priznati kao konservativni u narodnom vjerskom smislu.

Naši jaslari i njihovi parasiti iznašaju kao razlog lajku, koju džu na naše pöve, što ovi tobože zavdaju neologu i razdor među »diverse schlatte«, koje stanuju u Istri (neda im se reći med Hrvate i Talijane). Mislite da je to pravi i jedini razlog? Ne pas! Nespotiču se oni samo o narodnost. Ta zašto onda Talijani Tridentski navajaju na svoje svećenstvo, kojemu je bila u zadnjih izborih lozinka: »za katoličstvo i narodnost?« Ehi! Liberalci, ta prvorođena djeca framašunstva jesu si svikud jednaki. Svikud su jim vjera i nje službenici trn u oku. A imade ih, pitati će tko, i medju nami framašunškoga kvasa i od kuda? Čekajmo dok dospjemo napisati koju, od dohe francuzkoga vladanja po naših krajevih, dok iznesamo na svijetlost svietu nekoje Kopunice, koje naši ja-

slari zovu svojimi vlikanti, dok progovorimo koju o tudašnjem »kontinentalnom sistemu« i tudašnjom krtončarenju, što ga se nekoji stari Lošnjolci još dobro spominju pak čete viliti kad potegnemo paralelnu ortu između jednah i onakah, da su činici kao i djedi — framašuni i politički i materijalni kričdžari. Čujte, gospodo liberalci, vi, koji čupate puku iz arca vjera i poštovanje spram svećeniku, što zam vojvoda Vallington poručuje: »ja nisam školnik ali to znam, ako se u puk neumetne dohar dio religije i straha božjega i časti svećenikom, svijet će se obogatiti za mnogo izbrisanih vragovah.

Gospodo Latini! vi puniru ustima znadete hvastati se svojom »avita coltura«, od koje što još posjedujete, imate zahvaliti blagotvornom uplivu vjere i nastojanju nje službenikah al sudeć, kojom je već sada zašlo stranputicom vaše pleme, da već i Boga u presv. Sakramentu kame-nuju (servati, novije vjesti iz Genove); sva je prilika, da će taj narod nizko ma nizko pasti. Liepo je rekao, neima tomu davno, mons. Milo, biskup u Tabarki, kad ga je kao apostolskog delegata primio predsjednik republike Enti: »L'uomo porta con se un irresistibile tendenza al decadimento ed alla barbarie, e solo il soffio potente della religione divina puo rialzarlo«.

Nedao Bog! da se u nabožno dušoredni narod naš hrvatski usulja gujus novovjekoga slobodnjačtva, koje toč na tleu: gigniloga zapada, uvijek gluha na opomenne svoga Ota na Vatikanu, a naši prvaci neka duboko zarone u značaj našega naroda, da budu uvijek:

Priljubiti božjem daru) Sveta vjere znali plodno Sveto čuvatvo domorodno. Zapad smo to puta obranili, spasili! Zapad nas je svakiput platilo neopako. Sada nas nudja ludim slobodnjačtvom. A što nam je zapad dao Za uslugu svu? Vječnu mržnju, primjer zao i uđenost zlu. Zapad gine, trune, kunja Život mu je loš A istoku sto je munja U životu još. Pobit će se do dva svijeta Po prilici svoj Na predstržah mi smo četa Prvi naš je boj**.

Napred naši, ali uvjerj pod geslom: Bog i Hrvati. Sve za vjerk i za dom! Naši »Bahari.« kako jim je već u priloz: razlikuju dvie Istrije. Istrija »propria« i »simpropia«. Onu prvu »veledržavu« u koju biš smestio jedva par povećih hrvat-

skih običnah Istrije »improprie« zovu i Mletačkom, buduć je življa nekoliciko vjekovah u nezaboravnom zagričaju mletačke »prostitie« vi, hrvatski korenoslovci! »serenissime.« Rebus in secundis, Babin Marko zalista se na metlenom konjiću i mašuo svojim perom-buzdovanom preko Julskih Alpah, tjerati vrst kolonijalne politike i traži svoj Asah po slovenskoj deželi i svoj Masaua po hrvatskoj kraljevini. Šušne li u kojem grmečju, naš ti Marko junački bježi na vrat na nos, da se skrije za bedeme svoje »proprie« i tad grleni nabojša: bar tu smo, više, na svome. I ovi ovakovi junakovići imadu zadaću, da gone politiku expansivnosti! Kudjelju Babil!

Po nauku novovjekoga materijalizma u četiri nedjelje tjelo sa čovjeka skroz ponovo po celulah, od kojih je sastavljeno. Al ako je u čovjeku sve ma baš sve tvar — materija, kako biva, pitaju tako nazvani »idealisti«, da pamet čovječja — produkt materije i ona — spominje i se dogodjajah od svojih četirjuh godinah i još prvašnjih? Ako idealiste nebi imali drugih dokazah za obraniti svoje stavištvo, po ovomu lahko bi ostali a kraćim krajem. Jer je faktum, da naši prvaci — i nostri miglioni — zaboravljaju što su rekli, napisali ne prije četiri nedjelje, nego na četirjo strani.

*) Zakasnito radi podlistakah o »Desetogodišnjici Bratovščine«. Ured.

*) Predavatelj »Stromajeru.«
**) Isti »na Grobniku«.

nje, da nam se tako povisi glavica, da družito uzmore svoju plemenitu mislju što izdašnje izvaditi i tim k prosvjeti i napredku zupučeni naš narod privesti. Izvješće tajnika odobrila je skupščina jednoglasno a na koncu uzkliznu odubavljeno: živio tajnik!

Zatim pročita blagajnik g. Puž svoje izvješće, iz kojeg doznajemo, da je o druživo prošle godine prihoda — u navamo nekoje povratke, kamata i prisose — for. 2.715 i 89 novč. dočim je iznašao potrošak sa nabavom odveznicah, ulogom u koparsku štedionicu ipodporom dječkom, for. 2.237 i 20 novč. Odbiv od prihoda potrošak, ostaje čistoga prihoda for. 478 i 69 novč. Stanje imovine 6. oktobra 1885. iznašalo je ukupno for. 5.725 i 53 novč. dočim je bilo 6. oktobra 1884. for. 5.892 i 46 novč. Ove je dakle godine povišena imovina za 388 for. i 7 novč.

Reviziojnalni odbor izvjesti zatim, da je pronašao društvene račune u potpunom redu.

Zatim se prešlo na drugu točku dnevnog reda, t. j. na izbor odbora. G. Matko Laginja predlaže, da se stari odbor akklamacijom iznova potvrdi, što bijaše sa gromkim živim prihvaćeno. G. predsjednik zahvaljuje se u ime celoga odbora toplimi riječmi na porjetanju te obćuje, učiniti sve moguće na boljak milog nam društva. Kod izbora revizionalnog odbora bijahu izabrani: gg. Fr. Dubrović, Josip Štefan i Josip Vlah.

G. Laginja predlaže, da se podnose premilostivomu vladaru iznova molbenice za podjeljenje jednoga postotka od dohrotvorne državne lutrije, nu ovaj put imao bi molbu izraditi koji od narodnih zastupnikah u Beču. I ovaj predlog prima skupščina jednoglasno.

G. Dr. Fr. Mandić predlaže, da bi se ostalo kod starog običaja u sazivanju redovite godišnje skupščine t. j. prvog ponedjeljka mjeseca oktobra svake godine jer se ljetosnjom promjenom nije postiglo ono, što se je namjeravalo a ovim biti će zadovoljni osobito domaći članovi, dočim je to izvanjskim, koji su gorjuju promjenu tražili, reć bi ravnodušno.

Pošto se je na koncu g. M. Laginja zabvalio sl. odboru na poštivotvornosti i radu oko napredka naše miljenice »Bratovščine« i pošto je p. M. Mandić preporučio skupščinarom knjige, koje bijahu na stolu, t. j. »Poslanice« fra. Dinka Vitezića i »Desetgodišnjica« Bratovščine, zatvori predsjednik skupščinu, zaželjuju druživo što bolji uspjeh i uzkliznu prejasnomu caru i kralju Franu Josipu trokratni živio! čemu su se skupščinari odubavljeno odazvali. I tim bi zaključena dvanaesta godišnja skupščina »Bratovščine« hrvatskih ljudi u Istri.

Pogled po svietu.

U Trstu, 14. oktobra 1885.

U poslednjih sjednicah carev. vieća podalo je više zastupnikah raznih interpelacijah na vladu. Njemački liberalci upitali su vladu, kako kani postupati proti izgredom, koji se zbivaju u Českoj, podmećući dakako za iste svu odgovornost českoj pučanstvu. Vodja českih zastupnikah upitao je također vladu radi istog predmeta razjasniv izgred u njegovoj domovini jasno i nepristrano. U sjednici od 9. t. m. interpelirao je vladu naš zastupnik, dr. Vitezić radi nekakog rektnog postupanja sudbenih činovnikah u Pazinu sa nekotimi hrvatskimi obćuznicim. Interpelaciju ovu naš čestitatelji na prvom mjestu. Član desnice, zastupnik Zeithamer izradio je jur adresu na cara kao odgovor carev. vieća na priestolnu govor. U adresi dotiču se svi oni predlozi i pitanja, koja su u priestolnom govoru spomenuta, obćavajuć, da će se državno zastupstvo rodoljubnim marom i poštivotvornošću istih prihvatiti i na obće zadovoljstvo iste rešiti nastojati. O naprtu ove adrese govoriti ćemo kasnije kad dodje na razpravu u carev. vieću.

Po svojoj prilici prokinuti će carev. vieće koncem ovoga mjeseca svoje sjednice, jer će započeti delegaciju svoj rad.

U ugarskom saboru i gospodskoj kući odabrani su jur članovi za skupne delegacije; u austrijskom državnom saboru i gospodskoj kući imadu se tekter izbiri delegatah obaviti. Njemački zastupnici iz Česke odbili su ponudjeni njim od drugovah česke narodnosti kompromis za izbor delegatah, dočim su njem. zastupnici iz Moravsko odstupili jedno mjesto u delegaciji českim zastupnikom a, jedno srednjoj frakciji.

Nekoje novine javile su, da je dobilo austrijsko ratno brodovlje nalog, da krene put Carigrada a istodobno da je naloženo, da se mobilizira jedan dio vojske. Što se tiče brodovlja, čini se, da je izmišljeno, nu jedan dio vojske pripravlja se za mobilizaciju. Iz Trsta odputovale je Lloydovimi parobrod 6 ili 7 bataljunah pjesadije za Dalmaciju, odakle će u Bosnu-Hercegovinu. U tih pokrajinah nastao je življi okret medju vojnicim kano da se zbija nešto kuha.

Hrvatski sabor odgodio je sjednice do 27. t. m. dok najmo pojedini odbori priprave gradivo za razpravu, osu-

bito za proračun. Zadnjih danah bijaše u saboru vaoma burno. Razpravljalo se naime pitanje o komorskih spisih koje je ban dao prenesti u Peštu. Opozicija učinila, je dva predloga smjerajuća proti banu. Stranka prava predložila je, da se ban metne pod obćuzbu, što je neovlašćen predao Mađarom zemaljsko dobro, a stranka neodvisnih predlagala je, da ban nastoji, da se spomenuti spisi vrate Hrvatskoj. Oba predloga zabacila je vladina većina prihvativ predlog zastup. Vukotićovića, koji odobrava postupak bana i očekuje, da će se Hrvatskoj pripadajući spisi povratiti. Kod razprave o predlozih opozicije bijaše buke i meteža. Sam ban pobjegao je iz sabornice nemogavši odoljeti navalom opozicije. Radi toga i sličnih demonstracija izključila je većina više opoziciojnalnih zastupnikah na 30, 60 i 90 sjednicah a zastupnike Dr. D. Starčevića i Gržanića izručila je sudu, da proti njim sudbeno postupka. Tako je riešeno nemilo pitanje hrvatskih komorskih spisah na veliku tugu i žalost svih prijateljah hrvatskog naroda.

Iz Srbije dolaze uvijek ratoborniji glasovi. Vojska se naglo oboružava, ratna priprava čine se u najvećoj mjeri, a danas je imao izdati kralj proglas na narod, kojim očituje, da prauzimlja vrhovno zapovjedništvo nad vojskom i da će srbske četa prekoručiti granicu.

Isto tako oboruža se mlado i staro u Grčkoj. Narod grčki vrlo je odubavljeno za rat, a zahtjeva, da se neprizna sjedinjenje istočne Rumelije sa Bugarskom i prieti, da će zauzeti pokrajinu Maccedoniju. Ako se može u obće shvatiti težnje Grkah, teško je pojmiti gibanje i uzrujanost srbskog naroda, koji se sprema na rat jer neće da pripozna gotovu činjenicu, t. j. sjedinjenje Rumelije sa Bugarskom kneževinom.

Bugarsku deputaciju, koja je pošla u Carigrad prositi, da se udovolji Bugarom, primili su ministri dosta prijazno, dapače govori se, da je sultan odlučio pripoznati sjedinjenje spomenutih pokrajinah pod uvjetom, da bude knez Aleksander njegovim namjestnikom u istočnoj Rumeliji, čomu će se Bugari zaisto što odhćuju protiviti.

Turska sazivlja i sabire svoje čete na granicah Maccedonije i istočne Rumelije. Javljaju iz Carigrada, da imade gotove vojske do 150.000 momakah.

udicu namame one srbice lude, koje se zovu i »nostril Luoni contadini«, mašli se bogme i strelah grožnje i strahovanja.

Neizaberete li naših kandidatah, prietitl'oni, gorje po vas gorje! A i po dovršenih izborih poručuju kmetom Hrvatom »pegglo per loro. Nehtjedoste nas, nećete nas imati! Pak što će iz vas bez nas? Neznam kako ste vi primili te dječinske grožnje. Ja, kako ja, pomišljam na onoga umirajućega igumana, komu su njegovi fratri žalili »srstan put?«

»Al ju umejete?«

»Ako neznate priču. Čujte »da ji se nasmejete«. Počeo sam a popovi da dovršim »kaludjeri. Bio u nekom manastiru iguman u umoru, pak bojeći se smrti, neprestano je govorio, šta, kako li će biti sa manastrirom ako umre. Sakupljenoj braći kaludjerom dosadi slušati, što se umirajuć iguman više stira za manastir, nego za svoju sirotu dušu, i rekoše mu napokon: »Putuj igumane, nebridi se za manastir.«

Moj turski pozdrav Babir-mu Marku. I sretno putovanje igumanom!

Rešetar.

U Italiji imenovan je ministrom izvanjskih posalah bivši poslanik na bečkom dvoru grof Robilant. Taljanski listovi nisu najzadovoljniji tim imenovanjem jer da se Italija nemože pohvaliti nijednim uspjehom, odkad se je pridružila trocarskoj savezu.

Njemačka i Španjolska predale su sv. Otcu izprave, tičuće se karolinjskih otokah. Kako je poznato, izručile su to obe vlasti sv. Otcu, da on rieši ovo prieporno pitanje.

Iz Rusije dolaze vijesti, da neće nikad ruski narod dopustiti, da bude Bugarska od Turske uništena.

U Francezkoj su republikanci vrlo nezadovoljni sa neuspjehom kod poslednjih izborah. Radi toga da kane sve republikanske stranke što uže spojiti se, proti ostalim nerepublikanskim strankam.

Franina i Jurina.

Fr. Tvil . . . Tvil . . . Tvil . . .
Jur. Ča ti je danas Franina, da hrčoš p'plućoš črno kako iz dimljaka?
Fr. Pija sam pocrnjene vodi, neki dan u Poraču po 44 tvi . . . Tvil . . . i čera u Višnjaju po 40, tivilil tvi!
Jur. A zidej, ter ja sam još danas osam u Višnjadah po 36. I još tivil tivil 4
Fr. Kade su pak fabrike tega crnila ih šukura?
Jur. A joh ter su u Višnjadi-neki meštri ambulanti, ki za 10 fr. ntuše sakega povrnuti punu šternu vode.
Fr. Za to vero Markovčani šterne zidaju.
Jur. A nego ča, da bi se razrušitel

Jur. Baš je žilostno na ten svetu, kad of već hrat hrati veran.

Fr. Ma ča je opet to?

Jur. Žilostno i žalostno! Naši Taljani se ne ponašaju medju sobom nekako, bratski. Vidiš, pred nekoliko vremena sam ti doša va Buzet. Opravo onaj dan su pomagali buzetski Taljani (govorim pomagali, ač onl su va Buzetu zgubili) taljanskoj gospodi s Puljštine i Poreča slaviti propast naših Istarskih hrvatskih kmetah va Porečom i Puljskom kapitanatu. Onl su od veselja kričali svatasa a čulo se najviše: Evviva l'istria! Evviva Vidulčić! Evviva de Franceschi. Da, kričali su i Evviva Moštro!

Fr. A ča su pod tim razumeli, kakovega od njihovih deputatah?

Jur. Da bi tako nel!

Fr. Ala su brez krikanja!

Jur. Eh, ča čoš no, kadu su brižni kiselili bili, a takov čovik više puta istinu reće.

Fr. Je l' ti naškodila kapljica na »bela nedelju?«

Jur. Ni neboru ne, zaš smo se starega držali.

Fr. Tako ni bilo kiselih glav.

Jur. Aj je, ni su bile pametne.

Fr. Ča nisu ča tabelari kumedjali?

Jur. He, neki se j' nadal, da će se morda ki ter ki zmutiti i tako vodu na o njegov malin napeljat.

Fr. Čui sen čul, da j' »Metuljića pital, onako na poštu, ako su pržuni va redu.«

Jur. Ja, a kada j' bilo temu pravo vreme, se j' grotinom amel i prijateljom šaptal: »šada su Kastavci va . . . biats, neka koporu kako ujin vrančica draga.«

Fr. Onput su dakle bili njegovi pržuni va nerede.

Jur. Joh nisu ne lego, da se napune, nebi mu bila pazinaka gospoda već nikad »klubardovu marču« zaigrala.

Pred propelom.

Iz ovog gliba Božel dobrostvi, Gdje istina i pravda božja žali. Prijavrtvu, maž gdje se tamjuo pali, Nistavnom podlic svet se klanja, divi...

»Istrijone« ono što su napisali na strani prvog.

Tako je onomad naš ranopadni Marko — o chl per lul — dokuzivao, da naši kandid. tli Vitezić krčanin, Spinčić kastavao nisu nit Istrani, a govoreć o svojih kandidatih, upirao se ovom više manje milomirnom materijom što je ima u njegovoj tikvi uglaviti, da su ona njegova četvorica Istrani puro sanguo.

»Rešetar«, kako ga već znate, on je jako skeptičan, kad se radi pokloniti šiju pred auktoritetom pak bilo i svih skupa direktorah i predsjednikah naših sudbenih družtva. »Rešetar« nedao si mira već pošao tražiti kralnicu taljanskim kandidatim i gle čudat, jednoga je našao Milo Selcem — starinom Sudbanom, drugoga Cresanom, trećega Labinjcem. Za četvrtoga nebi znao je li on iz mletačkih Istrije domođ, starinom lje nje. Dakle što ćemo reći o našoj Baki? Ehl kako da ju neiznevjeri pamet kad je preživila tolike četiri nedjelje. Pak opat vi znate, da njezin Marko mora da krušak zaslužti, a opat taljanski materijalista Lomproso tvrdi, da »la sapienza deriva dal palato«.

Ako i njesam baš zauzet, kako znate, za ugled naših auktoritetah. Ipak mi se čini osobit okus — palato Babinu Marka, kad on, hvallišću svoje kandidate, uzdiže

de Franceschia radi njegove nesebičnosti, jer bi se mogle naći ljudih, još zlobnijih od Rešetara, kojim se tiemotvara put, da pomisle, da se dakle ostali Babini kandidati neodlikuju baš s nesebičnost. Isto je tako posve Markov: samo Markov okus, kad uzdižu de Franceschia nad Spinčićem iztliche, da je ovaj hogac, onaj kreuz! Po Rešetarevu mnenju sposobnost za zaštitništvo ovisl ne o hambarih žitih, već o kapitalu u glavi. Selona je usposobilio za zakonodavca ne njegovo trgovačko skladište, nego nauk, putovanje, mudrost i zasosna pjesnička žica. A tako i Likurgu ali što bi sizali u starinu i u tudjinu, kad i Baba zna i mi znamo, da njezini »migliorie njesu baš zapisani u listu velepjosjednikah, a kako već jedanput rekoh, znal su u nedalekoj prošlosti ti Istri »migliorie« batiti birbu i kod malogradskih učiteljah za koju desetina. Ovoliko samo oh okusu Babinoz Marka u ostaloj: Varii son degli uomini i capricci: A chi piace la torta e a chl i pasticci!

A gdje se jasarska smješnost potencira do olimpske komičnosti, to su one njihove grožnje prije i poslije upitnih izborah. Pokli su i »nostril migliori« istrošili svaku moguću sladku meku, da na svoju

Gdje svomu bratu brat namilostivo,
izkapa grob, da jedna unj ovaj,
A ljuti odgovad navajljaju jali
Na onog, koji sveđj pošeno živi!

Različite vjesti.

Obćinsko zastupstvo meže bit razpućeno... Najdalje šest tjedanah posle razpustanja mora se naznaćiti novi izbor.

G. Anton vitez Klodić, zamajjaki školak i nadzornik za Primorje, nadzirati će od sada u srednjih školah Primorja poduku u slovenskom i hrvatskom jeziku.

Berna u Trstu. Budući biće presvj, biskup dr. Glavinia boleću napriećen diehtli u navadno vrijeme sakramenat sv. Berna u Trstu, stoga će istu podjeljivati mjeseca oktobra t. g. i to dne 18. u stolnoj crkvi sv. Justa; 20. i 31. kod staroga sv. Antonja; 25 kod sv. Jakova, a 27. kod sv. Antona novoga.

Pjevački sbor del. podpornog društva pripravlja za dne 8. novembra t. g. u prostorijah «Slovenske čitalnice» u Trstu sjajan koncert.

Podružnica društva «Sv. Cirila i Metoda» u Trstu. Braća Sloveni osnovali su narodno društvo, pod pokroviteljstvom svetih naših u stolah, komu je svrha širiti nauku među slovenskim pućanstvom.

Pasinskim obćinarom javljamo, da se je njihov oćinjanik na oć sarjejt kući vratilo. Mi smo ga saslušali, čuli smo Vaše i njegove želje, što ćemo sve javiti našem zastupniku u Beću.

Tužba radi slov. jezika. U predposljednjem broju tuži se pravilno naša drugarica «Etnos» na maćubinsko postupanje sa slovenskim jezikom na državnoj gimnaziji u Trstu.

Žaje se u trih sećeljah tako, da su pomjećani niži razredi sa vićimi, što je svakako napredku na teret.

Ciganske ćete klate pokastavćeni u velikom broju jur nekoliko mjesecih, jer ako otidju iz jednoga kraja utabore se drugdje, pa se opet vrata sa koji dan te obliću opet avu blićnja sela.

Novi memorandum. Posljednji broj «L'Isicre» objelodanilo je srećno Bogu budi hvah, i drugi memorandum t. j. na ministra bogoštova i naslave.

Kao što smo kazali o prvom memorandumu, da je od početka pa do konca avu sama denuncijacija, laži i klevetav, isto vriedi, samo u većoj mjeri i za memorandum na ministra bogoštova.

Neuku nauka. Krpanje travih i luknjastih voćakah. Imade puno razujatih, luknjastih voćakah. Da takove voćke dalje ne trunu, da rastu i plode, treba ih okupati; to se čini ovako.

Zahvala. Cielom prisustvovavćšem P. N. obćinstvu, mnogogćastnom svećenstvu, ćitavju rodbini, svim znancem i prijateljem, koji su tećajem odgoćolostji našeg nezaboravnog «Adolfa» riećju i djelelom po koji ćasak ćemerog mu života ublaćiti, a prigodom njegove smrti našu nezrecivju bol utaćiti nastojali, te koji su milog nam pokojnika te iz obićaja, to iz ljubavi do zadnjeg poćinka popraticili ćeli, nećeleć nikomu slićno odvratiti, budi ovim javno izrećena naša najćustvoćnija i najtopljija zahvala.

hoćete da nekoga tućite i objelitate? Koga hoće Bog da kazni, uzme mu pamet» kaže latinsko a on kao da je znao, da će jednom pisati memorandumu pazinskopol. drućtvo.

Nova pošta u Opatiji. Tuže nam se prijatelji iz Opatije, da je tamogćiji novi poćarski ured otvoren jedino u Niemcu, jer se izdaju sve slućbene isćkanice, oglasni, propisli itd. itd. samo u tućdjem njemaćkom jeziku.

Knjićevno vjesti. «Zvonimir» hrvatski ilustrovani koleđar za god. 1886. izišao je ovih danah nakladom akademijevja knjićare Lavoslava Hartmana (Kugli-Deut'och) u Zagrebu.

Novi zagrećaki koleđar za puk ili tako zvanji «Novi zagrećaki koleđar» dvadeset tećej sa dodatkom poućno-zabavnim za prostu godinu 1886. Nakladom knjićare Hartmanova u Zagrebu. Ciena 15 novć.

Neuku nauka. Krpanje travih i luknjastih voćakah. Imade puno razujatih, luknjastih voćakah. Da takove voćke dalje ne trunu, da rastu i plode, treba ih okupati; to se čini ovako.

Zahvala. Cielom prisustvovavćšem P. N. obćinstvu, mnogogćastnom svećenstvu, ćitavju rodbini, svim znancem i prijateljem, koji su tećajem odgoćolostji našeg nezaboravnog «Adolfa» riećju i djelelom po koji ćasak ćemerog mu života ublaćiti, a prigodom njegove smrti našu nezrecivju bol utaćiti nastojali, te koji su milog nam pokojnika te iz obićaja, to iz ljubavi do zadnjeg poćinka popraticili ćeli, nećeleć nikomu slićno odvratiti, budi ovim javno izrećena naša najćustvoćnija i najtopljija zahvala.

+ Adolf Tonćić. Premilomu prijatelju i drugu poćarskomu ćinovniku, koga nam je dne 7. t. m. nemila s'ubdina otela. klieć iz dna razviljena srca: vjećni Ti pokoj dragi Adolfe!

Table with 2 columns: Location and Amount. Includes entries for Trst, Prag, Lavov, Hermanstadt, Innsbruck.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes entries for Austrijska pap. renta, Ugarska, Zlatu, etc.

C. k. glavno ravnateljstvo austr. državnih željeznica. ad br. 933/1250 ex 1885.

OGLAS

Usljed odpisa c. k. glavnog ravnateljstva austr. državnih željeznica br. 12250/7 iz 1885. i br. 15975/7 iz 1885. javlja se, da valjaju od sada unapried do konca srpnja 1886. niža navedene obilno umanjene vozne cienne za prevoz ovacah na istranskoj državnoj željeznici.

Voće se prevaćaju od svih postajah na temelju normalne težine razreda A. lokalnog tarifa a računsa se na jedna kola po 70 ovacah.

Za svakih prvih 70 ovacah dozvoljava se jednomu ovčaru slobodna voćanja na dotićnoj prugi.

Za prevoz ovacah umanjila se je desinfekcijska pristojbina na 40 novć. a. v. za jedna kola.

Vozni troćkovi primjerice, iznosu za kola uklićno sa svimi drugotnimi pristojbinami:

Table with 2 columns: Item and Price. Includes entries for Kanfanara do Pulja, Sv. Petra u p., Pazina, Cerovlja, Lapoglava, Roća, Buzeta, Divaće.

U Pulju, 5. listopada 1885. C. k. željeznićko prometno ravnateljstvo u Pulju.

ODIELA na mjesecne i nedeljne rokove mogu se doćhiti u krojaćnici: al N. 12 Via Farneto, ućlićjena polug inje. Budući imade u zalbi velik izbor sukna svake vrsti, moće ćati uz umjerentje cienne nego li drugi.

Prvi ustav 10- Ekonomićka krojaćnica Ivana Batelli-a. Via Barriera vecchia N.ro 6. I. piano. Sgotavljaju se oćjede polug mjera, najćudom ćrinom i elegancijom uz najćestiji ciena. Narućbe se obavija uz pouzede

